

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3CdoR/3/2026
Identifikačné číslo spisu:	2123202064
Dátum vydania rozhodnutia:	24.06.2026
Meno a priezvisko:	Mgr. Renáta Gavalcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:2123202064.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci manžela (otca) I.. T. F., narodeného H., zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Torňošom, Bratislava, Tomášikova 50/D, IČO: 30854211, proti manželke (matke) L.. L. F., narodenej H., zastúpenej spoločnosťou AK Neuschlová, s. r. o., Bratislava, Dostojevského rad 5, IČO: 36861359, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode: V. F., narodená H. (toho času už plnoletá), J., a R. F., narodený H. bytom ako matka, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, Trnava, Jána Bottu 4, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní, o dovolaní otca proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 31. októbra 2025 sp. zn. 15CoPno/8/2025, takto

rozhodol:

I. Konanie o dovolaní z a s t a v u j e.

II. Otcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 31. októbra 2025 sp. zn. 15CoPno/8/2025 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 09. 10. 2025, ktorý bol podaný v odvolacom konaní.

2. Proti tomuto uzneseniu podal dovolanie otec (ďalej aj ako „dovolateľ“) v zmysle § 420 písm. f) CSP a navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadal priznať nárok voči matke na náhradu 100 % trov dovolacieho konania, vrátane 100 % náhrady trov právneho zastúpenia za dovolacie konanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) skúmal najskôr, či sú splnené podmienky pre to, aby dovolaním napadnuté rozhodnutie mohlo byť podrobené dovolaciemu prieskumu a zistil, že tieto podmienky konania nie sú splnené.

4. Podľa § 161 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších

predpisov (ďalej len „CSP“) ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

5. Podľa § 419 CSP dovolaním možno napadnúť rozhodnutia odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa. Najvyšší súd zdôrazňuje, že v zmysle tohto ustanovenia, môže strana sporu (účastník konania) napadnúť dovolaním iba rozhodnutia „odvolacieho“ súdu. Rozhodnutím odvolacieho súdu sa rozumie rozhodnutie vydané krajským súdom (§ 34 ods. 1 CSP) v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Dovolaním preto nemožno napadnúť žiadne iné súdne rozhodnutie.

6. Podľa § 438 ods. 1 CSP sa na konanie na dovolacom súde primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Jednou z podmienok (každého) civilného sporového konania je funkčná príslušnosť súdu. Funkčná príslušnosť súdu vymedzuje rozsah pôsobnosti medzi jednotlivými článkami sústavy všeobecných súdov tak, že určuje, ktorý článok má prejednať a rozhodnúť konkrétny rovnaký spor (konkrétnu rovnakú vec). Ide o určenie, ktorý súd má uskutočniť konanie o danom riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Funkčnú príslušnosť súdu upravujú ustanovenia § 34 a § 35 CSP tak, že ak odsek 2 neustanovuje inak, o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 34 ods. 1 CSP) a o dovolaní rozhoduje najvyšší súd (§ 35 CSP).

8. V danom prípade dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým krajský súd rozhodoval podľa § 362 CMP ako súd prvej inštancie (o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní). Dovolaním je napadnuté síce rozhodnutie krajského súdu, ktoré ale nie je rozhodnutím odvolacieho súdu, a teda nie je spôsobilým predmetom dovolania. Rozhodnutím odvolacieho súdu je výlučne rozhodnutie vydané v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/173/2018). Dovolanie proti predmetnému uzneseniu je preto vylúčené (§ 419 CSP a contrario).

9. Dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu (Civilný sporový poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolaní smerujúcich proti rozhodnutiu iného ako odvolacieho súdu). So zreteľom na skutočnosť, že dovolanie otca smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu konajúceho v postavení súdu prvej inštancie, nie je daná funkčná príslušnosť najvyššieho súdu o ňom rozhodovať a je potrebné konanie o tomto opravnom prostriedku v zmysle citovaného § 161 ods. 2 CSP v spojení s § 438 ods. 1 CSP zastaviť pre neodstrániteľný nedostatok podmienok konania.

10. Na uvedenom závere nemení nič ani skutočnosť, že krajský súd sa v odôvodnení napadnutého uznesenia na viacerých miestach nesprávne označil ako „odvolací súd“, prípadne že v rozhodnutí nadbytočne uviedol poučenie o prípustnosti dovolania, lehote na podanie dovolania, náležitostiach dovolania a o povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní. Prípustnosť dovolania totiž nemožno založiť nesprávnym označením súdu v odôvodnení rozhodnutia ani nesprávnym (resp. nadbytočným) poučením o opravnom prostriedku. Prípustnosť dovolania je viazaná výlučne na splnenie zákonných predpokladov ustanovených Civilným sporovým poriadkom, predovšetkým v § 419 a nasl. CSP, pričom tieto predpoklady v prejednávanej veci splnené nie sú. Nesprávne poučenie súdu preto nemôže rozšíriť zákonom ustanovenú funkčnú príslušnosť odvolacieho súdu ani založiť prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím odvolacieho súdu.

11. Rešpektovanie citovanej platnej procesnoprávnej úpravy je postupom, ktorý je založený na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (porovnaj tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 20. októbra 2010, č. k. IV. U'S 389/2010-14).

12. Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že najvyšší súd nie je funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní smerujúcu proti napadnutému uzneseniu krajského súdu.

13. Vzhľadom na to, že nedostatok funkčnej príslušnosti súdu je neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, najvyšší súd konanie o dovolaní otca bez ďalšieho zastavil (§ 161 ods. 2 CSP v spojení s § 438 ods. 1 CSP).

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.